

отвържж): Неновица, която не знаела колко пари е прилът мжжът ѝ, влѣзла въ стаята, намѣрила останалата кесия, отвѣзала я и захванала да рови изъ нея. *З. 212.*

Отвържж *гл. св.* склоню, заставляю кого либо отступить отъ своей вѣры: „Натема ви пусте буле, Што ми мене излажжхте, Одъ вера ме одвері(х)те, та ми мене потурчі(х)те“. *В. 26.*

Отвѣсенъ *пр.* **Отвѣсно** *нар.* отвѣсный,—но, перпендикулярный: А откамъ Югъ, рѣбра по-отвѣсни и безгористи, съ долнини паралелни по великото бърдо. *Л. Д. 1876 р. 134.* Този пѣсачливъ проходъ са простира почти отвѣсно вражъ долината на рѣката Осмъ. *Л. Д. 1876 р. 129.*

Отвѣчавамъ *гл. дл.* отвѣчаю: Отвѣчва царъ Константинъ. *Б. 260.*

Отвѣжж *гл. св.* **Отвѣвамъ** *гл. дл.* 1) отдуну, отнесу (*о вѣтри*); Ми пове'а единъ ти'окъ ветаръ, Ъ отвесалъ дулакъ отъ не'еста. *М. р. 120.* Дегни Гило, гиди 'уба'а! Твоео лице въ църковъ написано Богъ ми го убилъ силни-онъ ветаръ, Що ти зилъоса на твое лице, Та те отве'а стретъ бѣло море. *М. 649.* 2) свѣю, вѣю (хлѣбъ); Послѣ сѣринважъ жито на купъ срѣдъ враха или малко на страны, и ако има вѣтъръ, почватъ да го отвѣватъ, т. е. заривающе съ вѣячки лупаты, хвърляжъ на високо срѣшу вѣтра, и така ся отдѣля зърно отъ мегкинаж. *Пк. 59.* Отвѣжалъ сп брашното. *Ч. 203.*

Отвѣкнъ *гл. св.* **Отвѣк(ну)вамъ** *гл. дл.* отвыкну, отвыкаю (*против. навѣкнъ*): Не е лесно да отвѣкнешъ отъ старъ адѣтъ.

Отвѣкъ *с. м.* отвычка: Навыкъ е една мака, а отвыкъ двѣ. *Ч. 190.*

Отвѣжж *гл. св.* **Отвѣвамъ** *гл. дл.* 1) разовѣю, развиваю; размотаю (*против. навѣжж*). 2) откροю (закрытое покрываломъ) раскутаю, раскутываю: Доклѣ трае ширката не бива да ся двига дѣтето отъ лѣгло-то си... нито краката му да ся отвивать. *Л. Д. 1871 р. 140.* Го однесо'е машконо дете во лѣна църква; И го отвивить машконо дете, За да му кла'бтъ на дете име, Кога да видѣтъ чудо големо! Повіена е мраморна плоча. *М. 67.* **Отвѣжж** са **Отвѣвамъ** са раскутаюжъ, ываюжъ.

Отвлѣкжж *гл. св.* **Отвлѣчамъ** **Отвлѣчамъ** *гл. дл.* уведу, увожу: Много здраве Войо байряктаринъ, Иде Марко Муса да прибие, И да влѣзе въ вашата ордия, Да отвлѣче твойто вѣрно либе“. *З. 287.* Делій заробвахъ и много млади момцы и ги отвлѣчахъ въ Азіж. *Гл. 192.* 2) отвлеку, отвлекаю: Въ нѣкои отношенія (біограф. начинъ на възложеніе-то на Исторіж-та) одвлѣча незамѣтно вниманіе-то дѣтинско отъ главни-тъ събытія. *Л. XII.*

Отвлеченіе *с. с.* отвлеченіе. **Отвлѣченъ** *пр.* отвлеченный. **Отвлѣчено** *нар.* отвлеченно. *Бол.*